

udelukkende i engelske Consols, vilde Tabet ikke blot blive 200,000 Kr., men det vilde blive flere Gange dette Beløb. Anvisningen paa hellere end at ophobe oversflødige Midler i Statskassen at indløse vor udenlandske Klatgjæld i Stedet for at give sig Tid til at kjøbe den op under pari, der var ledsaget af den Bemærkning, at Differencen mellem Opgjørelsen af Kursen og Indløsningen til pari var hurtig indvunden derved, at man overhovedet fik en højere Rente af de oversflødige Midler end den ene Procent, som Nationalbanken giver, denne Beregning passer selvfølgelig ikke; thi dersom der overhovedet var mere disponibel ikke anbragt Kapital tilstede end fornødent, vilde man jo selvfølgelig med samme Nytte kunne anlægge den i et andet Papir end netop ved at indfri sit Laan i Antwerpen eller Brabrand eller det brabrandste Laan. Det var ikke den eneste Anvendelse, man kunde gjøre af de Millioner, man maatte siges at have for meget liggende kontant end netop den at indfri dette Laan; dersom man havde Noget tilovers, vilde der jo kunne indvindes et endnu langt større Beløb ved f. Ex. at kjøbe russiske Papirer. Den Sammenligning, jeg gjorde imellem russiske Papirer og engelske Consols, er i Virkeligheden endnu ugunstigere, end jeg angav, og det af to Grunde: for det Første af den, at vi maa betale Indkomstskat i England af den Rente, vi faa af engelske Consols, og for det Andet af den Grund, at vi foruden Indvindingen af de russiske Papirer have tillige den Binding, at de efterhaanden udtrækkes til pari, saa at Differencen bliver endnu større, naar vi skulle følge det ærede Medlems gode Raad, end jeg havde angivet.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal ikke lægge Beslag paa Thingets Tid uden i faa Diebliske. Der er forhandlet her i Salen en Sag, nemlig om eventuelt Kjøb af Hirtsholmene, i hvis Behandling jeg ikke autog, at jeg behøvede at tage Del, men da det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen) er udtalt, at jeg skulde have nogen Skyld i faa Henseende, bliver jeg dog nødt til ganske kort at fremstille min Stilling hertil. Paa Hirtsholmene har Marineministeriet et Fyretabslissement, som ønskes udvidet og fremdeles har det en Lødsstation, hvortil man ønsker at staffe nye Lødsboliger. Der er altsaa for faa vidt nogen Interesse for Marineministeriet i, at disse Der skulde være Statsieendom, idet man jo da vilde have lettere ved at foretage sine Udvidelser, men denne Interesse er forøvrigt ikke betydelig, idet man kan indrette sig paa andre

Maader, saaledes som hidtil er stet. Der vilde altsaa ikke have været nogen Grund for mig til at komme ind paa Spørgsmaalet om et eventuelt Kjøb af disse Der, hvis ikke Indenrigsministeriet paa samme Tid kunde have haft nogen Interesse deri. Som Følge heraf indledede jeg i Foraaret Underhandlingerne med Indenrigsministeriet om Sagen, blandt andet ogsaa for at komme til Klarhed over, hvor stor den Interesse var, som vi kunde have i at kjøbe Derne, hvad man altsaa eventuelt kunde gaa ind paa at betale, at sige, naar man først havde Bevillingen til at kjøbe dem for. Indenrigsministeriet gjorde da opmærksom paa, at det ikke var istand til at kjøbe dem, og dermed var egentlig den Sag færdig; thi Marineministeriet havde aldeles ingen Bevilling, eller rettere Marineministeriet havde en Bevilling af 12,000 Kr. til at opføre nye Lødsboliger for, og deraf var der beregnet, at 3,000 Kr. skulde anvendes til Erhvervelse af Grundene. For de 3,000 Kr. var det klart, at Derne ikke kunde kjøbes, og det var den eneste Bevilling, Marineministeriet havde. Der var blevet forlangt Midler til en Udvidelse af Fyretabslissementet, men de vare blevne negtede. Altsaa er det tydeligt, at paa den Tid kunde der slet ikke være Tale om noget Kjøb af disse Der fra Marineministeriets Side. Det maatte i hvert Fald vente, til Marineministeriet havde faaet en Bevilling til at kjøbe for, og som Følge deraf var dette jo alene Grund for mit Bedkommende til at lade Sagen hvile. Men jeg vil paa den anden Side ikke negte, at jeg betragtede den aldeles som opgiven, idet jeg nemlig maatte antage og havde en gyldig Grund til at antage, at den Pris, som skulde forlanges, var meget større, end der efter min Formenting kunde være Tale om, at Staten kunde gaa ind paa. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds har udtalt, at han ganske vist tilhøre og venstre i private Samtaler har udtalt, at Derne vare 150,000 Kr. værd, men jeg havde dog meget mere Grund til at tro, at der laa Noget i den Tale, idet der nemlig i en Skrivelse fra den tilsynsførende Ingenieur over Arbejdet i Frederikshavns Havn — jeg siger i en officiel Skrivelse — til Vandbygningsdirektøren meddeles de Forslag, som Kapitain i Flaaden Paulsen paa Tiernes Vegne har gjort, og blandt disse er ogsaa et om at kjøbe Derne for ca. 150,000 Kr. Naar jeg ser en saadan Sum anført i en officiel Skrivelse, forekommer det mig dog, at jeg kan have Grund til at tro, at det er alvorlig ment med den Sum, det vil sige saaledes, at der ikke kan være Tale om at faae Derne for et langt mindre Beløb;